

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Development of the Instructional Activities Based on Theory of Multiple
Intelligences Entitled “Foreign Language Words Used in Thai”

in Thai Learning Substance Group for Mathayom Suksa 3

ว่าที่ ร.ต.(หญิง)ภัคจิรา วงศ์สมศรี¹ พจมาน ชำนาญกิจ² อุษา ปราบหงษ์³

Pukjira Wongsomsri¹, Potchaman Chamnankit² and Usa Prabhong³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนดอนเสียวแดงพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for Dependent-Samples) ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.95/84.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ พหุปัญญา คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กิจกรรมการเรียนการสอน

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

³อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

The purpose of this research were : 1) to develop of the instructional activities base on the theory of Multiple Intelligences Entitled “Foreign Language Words Used in Thai” in Thai Learning Substance Group for Mathayom Suksa 3, 2) to compare the the students’ learning achievement before and after learning through the instructional activities based on the theory of Multiple Intelligences Entitled “Foreign Language Words Used in Thai” in Thai Learning Substance Group for Mathayom Suksa 3, and 3) to compare students’ satisfisfaction toward the instructional activities based on the theory of Multiple Intelligences Entitled “Foreign Language Words Used in Thai” in Thai Learning Substance Group for Mathayom Suksa 3. The subjects of this study were 25 students from Mathayom Suksa 3/1 in the second semester of the academic year 2014, at Don Siao Daeng Phitthayakhom school, under the Office of Secondary Educational Area 22. These students were selected by cluster random sampling technique.

The instruments used in this research consisted of 17 lesson plans, the achievement test, and the students’ satisfaction questionnaires. The data were analyzed by using percentage, arithmetic mean, standard deviation, and t-test (Dependent Samples).

The research findings were as follows:

1. The efficiency of the developed instructional activities based on the theory of Multiple Intelligences Entitled “Foreign Language Words Used in Thai” in Thai Learning Substance Group for Mathayom Suksa 3 was 85.95/84.27, which higher than the criterion of 80/80.

2. The achievement test scuoes of the students learning through the developed instructional activities based on the theory of Multiple Intelligences Entitled “Foreign Language Words Used in Thai” in Thai Learning Substance Group for Mathayom Suksa 3 revealed that the posttest mean scores were higher than those of the pretest at the .01 level of significance.

3. The students’ satisfaction towards the instructional activities was at a high level.

Keywords : Multiple Intelligences, Foreign Language Words Used in Thai, Instructional Activities

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อความหมายและช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในชาติและมีความสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมในด้านการศึกษาล่าเรียน ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2529, หน้า 11) ทรงมีพระดำรัสไว้ว่า “ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร และเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตในสังคมด้านต่างๆ การเรียนรู้ภาษาจึงต้อง

อาศัยการได้ยิน ได้ฟัง การอ่าน การคิด การพูดและการเขียนบ่อยๆ” ซึ่งสอดคล้องกับ วีระวัฒน์ วัฒนา (2542, หน้า 1) ที่ว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนในศาสตร์ต่างๆ การจะทำให้เกิดความชำนาญในภาษาได้นั้น นักเรียนต้องได้รับการถ่ายทอดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนให้ดีที่สุดเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ หรือกิจกรรมอื่นใดเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับวิชาภาษาไทย เช่นกัน และเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ จึงใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดออกเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระหลักที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ ซึ่งมีมาตรฐาน และตัวชี้วัด เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้อยู่ในการจัดการบูรณาการ ประกอบด้วย 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม วิชาภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นทักษะที่ผู้เรียน ต้องใช้ให้สอดคล้องกัน ทั้งนี้ในการจัดการเรียนรู้ทักษะ ภาษาไทยนั้นต้องให้ผู้เรียนได้รู้และปฏิบัติได้ เพื่อให้สามารถใช้ทักษะด้านต่างๆ ได้คล่องแคล่ว ดังที่ พวงเล็ก อุตรระ (2548, หน้า 138) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมขณะดำเนินการสอน เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา ในบทเรียนได้เข้าใจ ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์ (2538, หน้า 94) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษานั้นประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นทักษะในการสื่อสาร โดยทั่วไปในการใช้ภาษา ในชีวิตประจำวันจะสอนทักษะใด ทักษะหนึ่งไม่ได้ จะต้องบูรณาการกับทักษะอื่นควบคู่กันไป ด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 12) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยแบบบูรณาการ ว่าการเรียนในหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้นควร จัดให้มีการบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ อัจฉริยภาพ ภายในกลุ่มสาระเดียวกันหรือบูรณาการต่างกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ตั้งแต่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ขึ้นไปที่มีสาระ การเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2551, หน้า 4) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การบูรณาการ ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ (Interdisciplinary integration หรือ Across curriculum) เป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระ ระหว่างวิชา หรือระหว่างศาสตร์ หรือระหว่างกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไปภายใต้หัวข้อ (Theme)

มโนทัศน์ (Concept) หรือปัญหา (Problem) เดียวกันซึ่งอาจ เรียกว่าเป็นการบูรณาการข้ามวิชา ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ข้ามศาสตร์ ส่วนหลักในการจัดการเรียนการสอน นั้นจะต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองและ เน้นคุณธรรมจริยธรรม ดังนั้นในการจัดการเรียน การสอนจึงต้องมีการบูรณาการ ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวคิด ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นแนวคิดหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดกิจกรรม ที่หลากหลาย อีกทั้งยังสอดคล้องกับความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและความสนใจที่หลากหลายของนักเรียน เพราะทฤษฎีพหุปัญญาเปิดกว้างให้แก่วิธีการสอนที่ หลากหลาย ที่นำมาใช้ในชั้นเรียนซึ่งไม่มีวิธีการสอนใดที่ดี ที่สุดสำหรับนักเรียน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถ ความฉลาดและความต้องการที่แตกต่างกัน

ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple intelligences) โดย Howard Gardner นักจิตวิทยาเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนมีความสามารถ หรือความฉลาดที่หลากหลาย จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่ จะต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียน พัฒนาตนเองไปให้เต็มความสามารถ Gardner ได้จำแนก สติปัญญา (Intelligence) ของมนุษย์ออกเป็น 8 ด้าน ซึ่งทั้ง 8 ด้าน ประกอบด้วย 1. ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) 2. เชาวนปัญญาด้านคณิตศาสตร์หรือการใช้เหตุผลเชิง ตรรกะ (Logical-mathematical Intelligence) 3. สติปัญญา ด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) 4. เชาวนปัญญาด้าน ดนตรี (Musical Intelligence) 5. ปัญญาด้านการเคลื่อนไหว ร่างกายและกล้ามเนื้อ (Bodily-kinesthetic Intelligence) 6. ปัญญาด้านการสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) 7. ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) และ 8. ปัญญาด้านที่เป็นความเข้าใจธรรมชาติ (Naturalist Intelligence) ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าทุกคนสามารถพัฒนา ความสามารถของตนเองให้มีความเก่งหรือมีเชาวนปัญญา แต่ละด้านให้สูงขึ้น ในระดับที่สามารถใช้การได้ทั้งนั้นและ มีอย่างน้อย 1 อย่าง ที่พัฒนาในระดับที่สูงกว่าด้านอื่นๆ

ส่วนในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ฮารี สันทลวี (2543, หน้า 49-50) กล่าวไว้ว่า เป็นการค้นพบความถนัด ของผู้เรียนที่ไม่เหมือนกัน ครูต้องจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถที่แตกต่างกัน

ของผู้เรียน และยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายที่สูงสุดที่ต้องการคือ ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ตามความถนัดของเขาให้มากที่สุด ดังนั้น ในห้องเรียนของครูพหุปัญญาจะต้องเปลี่ยนแปลงการสอนอย่างต่อเนื่องจากภาษาไปเป็นมิติสัมพันธ์ ศิลปะ ดนตรีเรื่อยไป โดยนำวิธีการปัญญาทั้ง 8 ด้าน รวมเข้าด้วยกันอย่างสร้างสรรค์จัดหาของจริงมาสอนและให้โอกาสนักเรียนได้แสดงถึงความเข้าใจในบทเรียนโดยการแสดงออกที่เป็นรูปธรรมให้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันให้นักเรียนมีเวลาคิดไตร่ตรอง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ความรู้สึกของตนกับสิ่งของหรือเรื่องราวที่เรียนด้วยพิมพ์ดีด เดชะคุปต์ (2551, หน้า 1) ได้ให้ความสำคัญกับการบูรณาการไว้เช่นกันว่า การบูรณาการ คือ การให้ความสมบูรณ์ (Integration) คือ การทำหน่วยย่อยๆ ที่สัมพันธ์กันมาผสมผสานกันเป็นหนึ่งเดียวให้ครบสมบูรณ์ในตัวเอง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการที่ยึดแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญานั้นจะช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้ และสามารถเชื่อมโยงเรื่องในชีวิตจริงภายนอกห้องเรียนเข้ากับสิ่งที่เรียนได้ ทำให้เข้าใจว่าสิ่งที่ตนเรียนมีประโยชน์หรือนำไปใช้ได้จริง

จากการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน พบปัญหา ดังนี้ (1) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดครูเป็นสำคัญ คือ ครูบรรยาย นักเรียนไม่มีบทบาทในการร่วมกิจกรรม (2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแยกเป็นรายวิชาต่างคนต่างสอน นักเรียนไม่มีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน (3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมไม่หลากหลายไม่ตอบสนองของความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นำความรู้ไปเชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตไม่ได้ ซึ่งในความเป็นจริงในการดำเนินชีวิตนั้นทุกอย่างต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งในแต่ละคนนั้นมีลักษณะที่โดดเด่นเป็นลักษณะเฉพาะตนเพื่อที่จะได้มีการส่งต่อดีขึ้น จากปัญหาดังกล่าวถ้าไม่ได้รับการแก้ไขจะทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนไม่มีความยั่งยืนและ

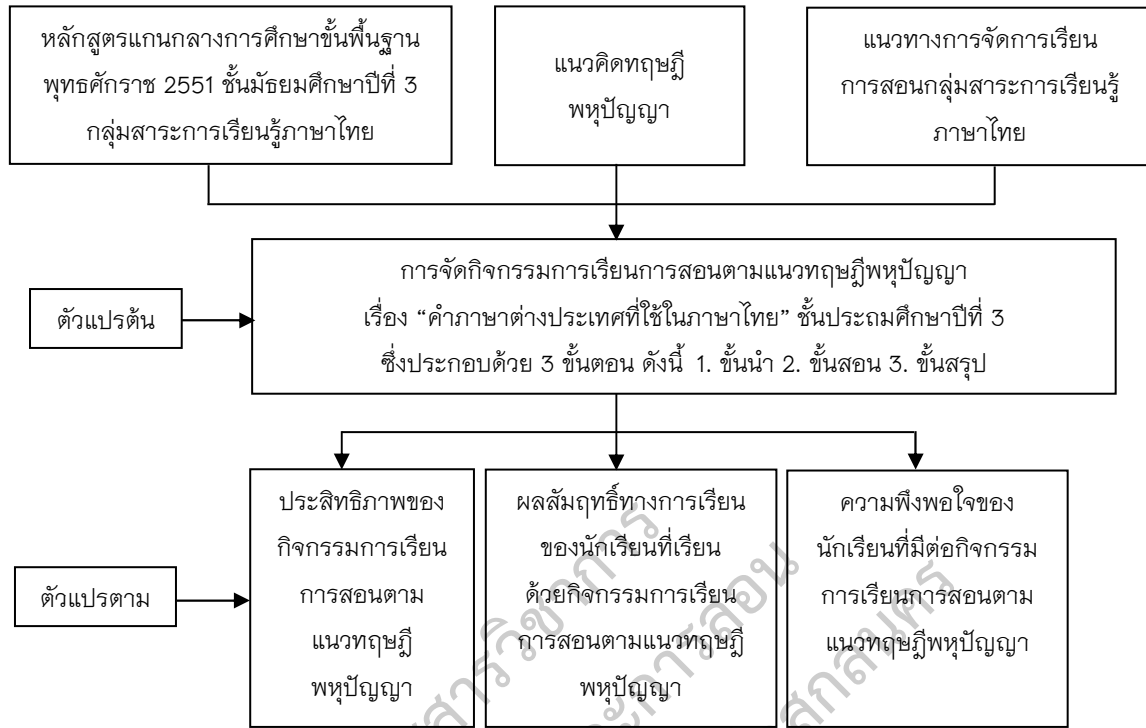
ยังจะเป็นปัญหาที่ยืดเยื้อทำให้เกิดปัญหาต่อนักเรียนจากสภาพปัญหาหลายๆ ปัญหา โรงเรียนดอนเสียดแดงพิทยาคม ก็พบปัญหาเช่นกัน ซึ่งจะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยของนักเรียนในระดับชาติจะเพิ่มขึ้นน้อยมาก โดยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET ปีการศึกษา 2555 และปีการศึกษา 2556 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 คะแนนที่ได้คิดเป็นร้อยละ 32.35 และปีการศึกษา 2556 คะแนนที่ได้คิดเป็นร้อยละ 35.41 ของนักเรียน โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.05 ของนักเรียน 34 คน และ 50 คน ตามลำดับ ในการเพิ่มขึ้นนั้นยังไม่อยู่ในระดับที่ทางโรงเรียนได้ตั้งเกณฑ์ไว้ คือ ให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ของทุกปี ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ที่โรงเรียนดอนเสียดแดงพิทยาคม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่ใช้แนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาในการจัดการเรียนการสอนได้เห็นถึงความสำคัญจึงมีความสนใจในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเน้นการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อพัฒนาปัญญาทุกด้านให้สอดคล้องกับความแตกต่างและศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อนำไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดอนเสียวแดงพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดอนเสียวแดงพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน เป็นนักเรียนที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีบริบทคล้ายคลึงกัน และมีการจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนแบบคละความสามารถ เก่ง ปานกลางและอ่อนเหมือนกัน

เครื่องมือและคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺปัญญา จำนวน 17 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน 3 ระยะ ดังนี้

1. ก่อนทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนในเรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ก่อนทดลองใช้แผนการจัดการเรียนการสอน เก็บคะแนนที่ได้ไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังการทดลอง

2. ระหว่างการทดลองใช้แผนการจัดการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการจัดการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในขณะที่จัดการเรียนการสอน ขณะจัดการเรียนการสอน วัดทักษะกระบวนการทำงาน โดยใช้แบบประเมินใบงาน ดังนี้

2.1 วัดความรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 17 ครั้ง

2.2 วัดทักษะกระบวนการทำงาน จำนวน 17 ครั้ง

3. หลังจากทดลองใช้แผนการจัดการเรียนการสอนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนทดสอบ แล้วนำคะแนนที่ได้เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนการสอน และใช้แบบสอบถาม เพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนหลังเรียนตามแนวทฤษฎีพุทฺธิปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺธิปัญญา ตามเกณฑ์ 80/80

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺธิปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทยโดยใช้สถิติ t-test Dependent Samples

3. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของคะแนนการปฏิบัติงานแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์วัดทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนหลังเรียน ร้อยละ 80

4. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺธิปัญญา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) เทียบเกณฑ์การประเมิน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) หรือคะแนนเฉลี่ย

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เป็นการวัดการกระจาย

1.3 ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นการเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการ

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (IOC) ของแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 หาค่าความยากง่ายของข้อสอบ

2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

3. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน

3.1 หาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E_1/E_2

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที่ (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺธิปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.95/84.27 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการจัดการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺธิปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺธิปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนหลังเรียนอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺธิปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทฺธิปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.95/84.27

สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพิตร สมหนองหว้า (2547, หน้า 178) ที่ได้ทำการวิจัย การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เทียบรอบหมู่บ้าน โดยใช้กิจกรรมทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.03/88.16 ซึ่งผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ 70/70 ที่กำหนดไว้ อีกทั้งงานวิจัยของ สุนันทา สมแสน (2551) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ โดยบูรณาการทฤษฎี พหุปัญญา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.46/80.36 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญาที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นได้ คำนึงถึงความแตกต่างของความถนัด ความสามารถทางปัญญาของเด็กแต่ละคน (อารี สัณหทวี, 2553, หน้า ก) ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบและ วิธีการที่เหมาะสมโดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับนักเรียน แล้วจึงออกแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนอง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนสื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตาม ศักยภาพและบรรลุเป้าหมายที่กำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 4-25) และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้าง ความสามารถทางพหุปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตาม แนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน

ภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภา จันทา (2551) ที่ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อีกทั้งงาน วิจัยของ ชนิษฐา บุญด้วยลาน (2547) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสองคอนวิทยา ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนว พหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และงานวิจัยของ สมพิตร สมหนองหว้า (2547, หน้า 178) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เทียบรอบหมู่บ้าน โดยใช้กิจกรรมทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนมีพัฒนาการพหุปัญญาด้านภาษาไทย สอดคล้องกับการพัฒนาพหุปัญญาทุกด้าน ได้แก่ ด้านภาษา ด้านตรรกะ ด้านพื้นที่ ด้านดนตรี ด้านการเคลื่อนไหว ด้านการรู้จักตนเอง ด้านการเข้าใจบุคคลอื่น และด้านการ รอบรู้เข้าใจธรรมชาติ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ อรัญญา มาน้อย (2546) ศึกษาผลการใช้ กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญาที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน เทศบาล 4 (บ้านเชียงราย) ผลการศึกษา พบว่า ผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะภาษาไทย เฉลี่ยร้อยละ 76.57 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในระดับดี คือ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เนื้อหาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวันของนักเรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลาย นักเรียนได้ ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

เพื่อพัฒนาพหุปัญญาทุกด้าน ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องจัดระบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองได้เต็มตามความสามารถ ดังนั้นครูผู้สอนควรใช้กิจกรรมวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาปัญญาเฉพาะด้านที่ถนัด รวมทั้งการพัฒนาปัญญาหลากหลายด้านให้กับนักเรียนทุกๆ คน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของนักเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เพื่อพัฒนาปัญญาหรือความเก่งในแต่ละด้านที่ครูควรตระหนักและนำไปสู่การเตรียมวางแผนการสอน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.15 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพิตร สมหนองหว้า (2547, หน้า 178) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เที้ยรรอบหม้อบ้าน โดยใช้กิจกรรมทฤษฎีพหุปัญญาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับดีมาก การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยทฤษฎีพหุปัญญาส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านภาษาสอดคล้องกับพหุปัญญาด้านอื่นๆ อีกทั้ง 8 ด้าน อีกทั้งงานวิจัยของ ปิยะรัตน์ รุ่งสาย (2551) ได้ศึกษาการสร้างและหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ให้มีประสิทธิภาพ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ที่ได้เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ รายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของ วิชัย บริบูรณ์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปผลได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีการพัฒนาทางด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านดนตรี ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านความเข้าใจบุคคลอื่น ด้านการรู้จักตนเอง และด้านการรอบรู้ธรรมชาติ เนื่องจากการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาเป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนตามความสามารถและตามความถนัด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gardner, Howard (1993) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันเชื่อว่า มนุษย์มีความฉลาดและความสามารถที่หลากหลาย และทุกคนสามารถพัฒนาพัฒนาปัญญาแต่ละด้านให้สูงขึ้นถึงระดับที่ใช้การได้ ถ้ามีการให้กำลังใจ มีการฝึกอบรมและได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการเรียน ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดผลต่อนักเรียนต่อไป

1.2 ครูผู้สอนควรเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ให้พร้อมก่อนที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ใบบาน เพลง เกม กระดาษปอนด์ สีดินสอ เป็นต้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนที่วางไว้

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ครูควรสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างครูและนักเรียนให้เกิดขึ้นพร้อมกับการเรียน และครูควรดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนอย่างใกล้ชิด คอยอำนวยความสะดวก

ช่วยเหลือให้คำแนะนำ แก่นักเรียน เสริมแรง เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

1.4 ในการทำกิจกรรมกลุ่มครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนได้มีบทบาท หรือได้ทำกิจกรรมทุกคน ครูผู้สอนต้องคอยกระตุ้น เสริมแรงนักเรียนอย่างทั่วถึง เพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาและศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาในระดับอื่นๆ

2.2 ควรมีการพัฒนาและศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาในเนื้อหาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการทฤษฎีพหุปัญญา ร่วมกับการบูรณาการเนื้อหาในรูปแบบอื่นๆ เช่น แบบคู่ขนาน แบบข้ามวิชา เป็นต้น

2.4 ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่มีตัวแปรด้านอื่นๆ เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ ทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ชนิษฐา บุญด้วยลาน. (2547). ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ปิยะรัตน์ รุ่งสาย. (2551). การสร้างและการหาค่าประสิทธิผลภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/8220>.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2551). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวคิด วิธีการและเทคนิควิธีการสอน พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงเล็ก อุดระ. (2548). การสอนภาษาไทยระดับมัธยม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชร จันทา. (2551). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิชัย บริบูรณ์. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิระวัฒน์ วัฒน. (2542). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน สร้างสรรค์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับภาพเหมือนจริงเป็นสื่อในการสอน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัชนีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี. (2529). การพัฒนานวัตกรรมเสริมทักษะการเรียนการสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สิริพร บุญกุล. (2552). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา สาระเศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกสกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. (2538). *วิธีการสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา สมแสน. (2551). *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน โดยบูรณาการทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกสกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สมพิตร สมหนองหว้า. (2547). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เทียบรอบหมู่บ้าน โดยใช้กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรัญญา มาน้อย. (2546). *ผลการใช้กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาไทย ของนักเรียน*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารี สัตถ์ทวี. (2543). *พหุปัญญาในห้องเรียน : วิธีการสอนเพื่อพัฒนาปัญญาหลายด้าน*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- Gardner, Howard. (1993). *Frames of Mind : Theory of Multiple Intelligence*. New York: Basic Book.